

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSKIH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Maria PÖNICKE – *sopran*
Klemen LEBEN – *harmonika*
Domen GANTAR – *pozavna*

PROGRAM

Tomaž Bajželj, Lojze Lebič, Karlheinz Stockhausen,
Nina Šenk, Tadeja Vulc

torek, 24. maja 2016, ob 19.30

Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana

Vstop prost - vljudno vabljeni!

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Nina ŠENK

*ART II za sopran in pozavno**

Karlheinz STOCKHAUSEN

TIERKREIS za sopran, harmoniko in pozavno (izbor)

Lojze LEBIČ

*NASPROTJA – CONTRARIA za harmoniko**

Tomaž BAJŽELJ

*KRMILNICA za sopran in harmoniko**

Tadeja VULC

*OUR LITTLE GHOST za sopran, harmoniko in pozavno**

* krstna izvedba

Maria PÖNICKE

Sopranistka Maria Pönicke je študirala petje na Visoki šoli za glasbo Detmold, kjer je diplomirala v razredu prof. Larsa Woldta; trenutno pa zaključuje magistrski študij petja na ljubljanski Akademiji za glasbo v razredu prof. Pije Brodnik.

Že med študijem je nase opozorila s solističnimi vlogami v pomembnih vokalno-instrumentalnih delih (Händlov oratorij Messiah, Božični oratorij in različne kantate J. S. Bacha, Pergolesijeva Stabat mater, Mozartovi Le nozze di Figaro in Čarobna piščal ter Il matrimonio segreto Cimarose ...). Posveča se tudi izvajanju nove glasbe, kjer so bile s strani strokovne javnosti opazne izvedbe opere Der Kaiser von Atlantis (V. Ulmann) z orkestrom Kammerochester Detmold pod vodstvom Alfreda Pearla in solo kantata za glas, posneti glas in posnetek Philomele ameriškega skladatelja Milтона Babbita.

Klemen LEBEN

Klemen Leben je eden najvidnejših harmonikarjev mlajše generacije.

Je prvonagrajenec pomembnih mednarodnih tekmovanj (Klingenthal, Castelfidardo, Pula ...) in

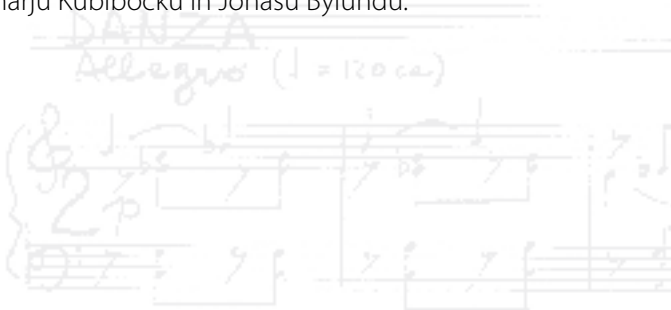
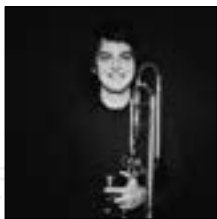
reden gost uglednih festivalov in prizorišč v Evropi in severni Ameriki. Kot solist nastopa z orkestri (Kammersymphonie Berlin, Prague Philharmonic, Simfoniki RTV Slovenija ...) in sodeluje s priznanimi skladatelji (Aho, Hosokawa, Lebič, Katzer, Pintscher, Rojko ...).

Lebnov "izjemen" solistični recital na 28. Zagrebškem bienalu, kjer je harmonika solistično zazvenela prvič v 54. letni zgodovini tega elitnega festivala, je časnik Kulturpunkt izpostavil kot "najboljši trenutek" celotnega Bienala.

Predava harmoniko na Konservatoriju za glasbo ter na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani.

Domen GANTAR

Za svojo glasbeno pot se je odločil pri osmih letih, ko se je pričel učiti harmoniko. Pozneje pa jo je zamenjal za evfonij. Leta 2007 je uspešno opravil sprejemne izpite na umetniški gimnaziji v Kopru, in začel z učenjem pozavne pri profesorju Albertu Kolblu in profesorju Marku Iliču. Leta 2010 se je udeležil mednarodnega mladinskega orkestra CEI. Sedaj študij končuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je v razredu prof. Dušana Kranjca. Je trikratni dobitnik zlatega priznanja na tekmovanju TEMSIG in zmagovalec discipline Trobila solo na tekmovanju Svirél. V sezoni 15/16 je zaposlen v orkestru Slovenske filharmonije in je član Trobilnega ansambla Slovenske filharmonije. Sodeloval je tudi z orkestrom SNG Opere in Baleta Ljubljana, Big Bandom RTV, trobilnim kvintetom Contrast in SiBRASS. Svoje znanje je izpopolnjeval pri Branimirju Slokarju, Arminu Bachmannu, Stefanu Schulzu, Jamie Williamsu, Dietmarju Küblböcku in Jonasu Bylundu.

Nina ŠENK (1982)

Skladateljica Nina Šenk je po končanem študiju kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v razredu prof. Pavla Mihelčiča nadaljevala podiplomski študij kompozicije na Hochschule für Musik Carl Maria von Weber v Dresdnu pod mentorstvom prof. Lotharja Voigtländerja in leta 2008 zaključila mojstrski študij na Hochschule für Theater und Musik v Münchnu v razredu prof. Matthiasa Pintscherja. V času študija je dobila več nagrad, med drugim Evropsko nagrado za najboljšo kompozicijo na festivalu Young Euro Classic za Koncert za violino in orkester (2004), Prešernovo nagrado Akademije za glasbo ter prvo nagrado na festivalu Weimarer Frühjahrstage für zeitgenössische Musik za skladbo Movimento fluido (2008). V sezonah 2008/2009 in 2009/2010 je Nina Šenk bila rezidenčna skladateljica orkestra Staatstheater Cottbus v Nemčiji. Za pomembna umetniška dela ji je rektor Univerze v Ljubljani leta 2010 podelil priznanje na področju glasbene ustvarjalnosti in poustvarjalnosti ter arhitekture. Njene skladbe so bile izvedene na pomembnejših festivalih v tujini in doma (New York Philharmonic Biential, Salzburger Festspiele, Young Euro Classic Berlin, Kasseler Musiktage, Musica Viva München, Frankfurter Positionen, Weimarer Frühjahrstage, Heidelberger Frühling, Takefu festival (Japonska), Festival Ljubljana, Slowind Festival, Slovenski glasbeni dnevi, Svetovni glasbeni dnevi, Svetovni kongres saksofonov ...) ter na koncertih po celem svetu z različnimi orkestri in ansambli (Newyorška filharmonija, Orkester Staatstheater Cottbus, Festivalni orkester Young Euro Classic, Orkester Slovenske filharmonije, Komorni godalni orkester SF, Simfonični orkester RTV Slovenija, Ensemble intercontemporain, Ensemble modern, Scharoun Ensemble, Ensemble Mosaik, London Sinfonietta, Ensemble United Berlin, Pihalni kvintet Slowind, Ensemble

Aleph, Altera veritas, MD7, DC8, Ensemble Concorde, Kammersymphonie Berlin in drugi).

ART II (Clara's Letter to Robert Schumann)

Krajša skladba za pozavno in sopran je glasbena miniatūra s poudarkom predvsem na tekstu in razpoloženju. Iskala sem starejši tekst, ki pa nosi sporočilo, primerno tudi današnjemu času. Tekst je del pisma, ki ga je Clara Schumann (takrat še Wieck) poslala Robertu Schumannu in govori o delu umetnika, za katerega se Clara sprašuje, če je kaj več kot berač, o ljubezni do umetnosti ter ljubezni do Roberta.

Clara's Letter to Robert Schumann, December 21st 1837

Treasures are no longer to be got by instrumental art. How much one has to do in order to bring away a few thaler from a town.

When you are going home, I, poor thing, am arriving at a party, where I have to play to people for a few pretty words and a cup of warm water, and get home, dead tired (at 11 or 12 o'clock), drink a draught of water, lie down, and think,

'Is an artist much more than a beggar?'

And yet art is a fine gift!

What, indeed, is finer than to clothe one's feelings in music, what a comfort in time of trouble, what a pleasure, what an exquisite feeling, to give happy hours to so many people by its means!

And what an exalted feeling so to follow art that one gives one's life to it!

I have done that, and all the rest today, and I lay myself down, happy and contented.

Yes, I am happy but shall be perfectly so, only when I can fling myself on your heart and say
'Now I am yours for ever - I and my art.'

Karlheinz STOCKHAUSEN (1928–2007)

Nemški skladatelj Karlheinz Stockhausen je bil učenec Oliverja Messiaena in eden izmed vodilnih figur

Darmstadta. V šestdesetih in sedemdesetih je postavil temelje elektronske glasbe, ukvarjal se je z aleatoriko, serializmom in glasbo prostora, kasneje pa se je posvetil skladanju za gledališče in se ukvarjal z glasbenimi teorijami, s katerimi je močno vplival tudi na jazz in popularno glasbo. Leta 1953 je postal sodelavec studia za elektronsko glasbo nemške radiotelevizije WDR, bil je gostujoči profesor za kompozicijo na kalifornijski univerzi v Davisu, ter profesor kompozicije na glasbenem konservatoriju v Kölnu. Napisal je 362 skladb, med njimi več kot 140 elektronskih oziroma elektroakustičnih del, ter izdal več kot 100 albumov. Med njegova največja dela sodi sedemdelni operni cikel »Licht«, ki ga je pisal kar 25 let.

TIERKREIS (Zodiak oz. Živalski krog)

Leta 1975 nastala kompozicija je sestavljena iz dvanajstih melodij za vsak znak zodiaka oz. astrološko znamenje. Najprej je bilo delo namenjeno za pojoče skrinjice v glasbenem teatru Glasba v trebuhu, kasneje pa jo je pod naslovom Tierkreis ponovno izdal za samostojno izvedbo. 12 dvanajstttonskih melodij zodiaka se lahko izvaja v zaporedju ali pa le deloma, vsaka melodija pa se mora ponoviti vsaj trikrat v svobodnih variacijah ali z dodatkom improvizacije, solistično ali s harmonično spremljavo, obstajajo pa tudi verzije za večje zasedbe, Stockhausnovo zadnje delo je prav orkestracija te skladbe za veliki orkester.

Nina Šenk

Lojze LEBIČ (1934)

je diplomiral na Filozofski fakulteti iz arheologije (1957), hkrati pa študiral dirigiranje in diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Skladateljsko izhaja iz skupine Pro musica viva. Njegova dela zajemajo skoraj vsa skladateljska področja, večkrat so bila

izvedena na Svetovnih glasbenih dnevih ISCM ter številnih drugih mednarodnih festivalih. Za skladateljski opus je prejel Prešernovo nagrado. Je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Leta 2003 je bil izvoljen za zunanjega člana Kraljeve Flamske Akademije Belgije za znanost in umetnost. Leta 2012 je bil izvoljen tudi za dopisnega člana Hrvaške akademije znanosti in umetnosti.

NASPROTJA – CONTRARIA

K ustvarjanju skladbe Nasprotja – Contraria za harmoniko me je vzpodbudil mojster tega instrumenta Klemen Leben. Koncertna harmonika je svojevrsten instrument, poln zvočne očarljivosti, pa tudi trdih nasprotij; tako po svoji pretekli glasbeni ujetosti kot zvočni dvojnosti med stranema – levo in desno, ki se kdaj zlijeta, lahko pa tudi ostro nasprotujeta.

Skladba Nasprotja – Contraria se skuša tem posebnostim koncertne harmonike približati tako doživljajsko izrazno, kot glasbeno oblikovno.

8

Tomaž BAJŽELJ (1979)

je po končanem študiju kompozicije na ljubljanski Akademiji za glasbo šolanje nadaljeval na podiplomski in mojstrski stopnji na Visoki šoli za glasbo Carl Maria von Weber v Dresdnu. Njegov opus zaznamujejo predvsem zborovska in komorna inštrumentalna dela v izvedbi vidnejših umetnikov in skupin doma in v tujini (De Profundis, APZ Tone Tomšič, Singer Pur), izvedena na festivalih Radovljica (SLO), Randspiele (NEM), Ziel1Kunst (AUT). Trenutno živi in deluje kot svobodni umetnik v Berlinu.

KRMILNICA (A. Ihan)

Sredi zime na vrtu postaviš krmilnico za ptice in opaziš, da so jo zasedle le velike in močne, ki slabotnejšim ne puste blizu. Zato v krmilnico

nasuješ več hrane, da bi bilo dovolj za vse, vendar male ptice še naprej gladujejo, padajo v sneg in umirajo. Potem narediš več krmilnic, a velike ptice se porazdelijo vsaka v svojo in podijo male ptice proč. To te razjezi in kadar opaziš veliko ptico, jo skušaš napoditi, vendar vedno najprej preplašene odletijo male ptice in potem traja najdalj, da se upajo spet vrniti. Nazadnje pa imaš vsega dovolj, vzameš puško in začneš streljati velike ptice. Kmalu jih ni več, a hudobne postajajo srednje; vse bolj prazne so krmilnice, ptice se jih izogibajo, tebi pa se zdi, da ne moreš več odstopiti. Nekoč se spomniš, da si hotel pravzaprav samo hraniti ptice.

Tadeja VULC (1978)

je svoje glasbeno izobraževanje pričela v Radljah ob Dravi, nadaljevala pa na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru. Svoje znanje je nadgradila s študijem na Akademiji za glasbo v Ljubljani, ter izpopolnjevanjem na Visoki šoli za glasbo na Dunaju. Že v času študija je prejela številne nagrade iz kompozicije (4. nagrado na tekmovanju Rostrum na Nizozemskem, Študentsko Prešernovo nagrado za skladbo Tri iveri), ter vodila različne zasedbe, s katerimi je izvajala projekte doma in v tujini.

Deluje kot svobodna umetnica, ki jo lahko srečujemo na odrih doma in v tujini, kjer se predstavlja kot avtorica glasbe ali dirigentka različnih zasedb. Je dobitnica številnih nagrad, med drugimi: 2. nagrada Anonimnega natečaja Ministrstva za kulturo RS, 1. nagrada na mednarodnem natečaju APZ Tone Tomšič za priredbo ljudske skladbe, Zlata plaketa, ter absolutno 2. mesto z APZ Maribor na tekmovanju Naša pesem v Mariboru,

2014, Gallusov kipec za izjemne dosežke na področju vodenja Akademskega pevskega zbora Maribor, 2014, Posebna nagrada za najboljši program na predstavitvenem koncertu mednarodnega tekmovanja Gallus (APZ Maribor, 2015), 3. mesto na mednarodnem tekmovanju Seghizzi, ter številna posebna priznanja za izvedbe skladb, kot so Adam in Eva (Čopi), Poletje (Lebič), Epilog (Vulc), Škrinja oarehova (Čopi), Pater Pauperum (Yagüe) ...

Trenutno je umetniška vodja Dravograjskemu sekstetu, ženskemu vokalnemu kvartetu Rusalke in Akademskega pevskega zbora Maribor, ter docentka na Pedagoški fakulteti v Mariboru.

OUR LITTLE GHOST (L. M. Alcott)

Pritegnilo me je neverjetno besedilo Louise May Alcott *Our Little Ghost*, ki si ga lahko vsak interpretira nekoliko po svoje. Jaz sem si ga z občutji: prestrašeno, veselo, razigrano ... Kako pa bi se počutili vi, če bi ponoči zagledali majhnega duhca v belem?

Our Little Ghost (by Louisa May Alcott)

Of t in the silence of the night,
When the lonely moon rides high,
When wintry winds are whistling,
And we hear the owl's shrill cry,
In the quiet, dusky chamber,
By the flickering firelight,
Rising up between two sleepers,
Comes a spirit all in white.
A winsome little ghost it is,
Rosy-cheeked, and bright of eye;
With yellow curls all breaking loose
From the small cap pushed awry.
Up it climbs among the pillows,
For the »big dark« brings no dread,
And a baby's boundless fancy
Makes a kingdom of a bed.
A fearless little ghost it is;
Safe the night seems as the day;
The moon is but a gentle face,

And the sighing winds are gay.
The solitude is full of friends,
And the hour brings no regrets;
For, in this happy little soul,
Shines a sun that never sets.
A merry little ghost it is,
Dancing gayly by itself,
On the flowery counterpane,
Like a tricky household elf;
Nodding to the fitful shadows,
As they flicker on the wall;
Talking to familiar pictures,
Mimicking the owl's shrill call.
A thoughtful little ghost it is;
And, when lonely gambols tire,
With chubby hands on chubby knees,
It sits winking at the fire.
Fancies innocent and lovely
Shine before those baby-eyes,
Endless fields of dandelions,
Brooks, and birds, and butterflies.
A loving little ghost it is:
When crept into its nest,
Its hand on father's shoulder laid,
Its head on mother's breast,
It watches each familiar face,
With a tranquil, trusting eye;
And, like a sleepy little bird,
Sings its own soft lullaby.
Then those who feigned to sleep before,
Lest baby play till dawn,
Wake and watch their folded flower
Little rose without a thorn.
And, in the silence of the night,
The hearts that love it most
Pray tenderly above its sleep,
»God bless our little ghost!«

Handwritten musical score for piano, first system. It features a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The bass clef part starts with a triplet of eighth notes. The treble clef part has a melodic line with a slur over the first two measures and a fermata over the third measure. Dynamics include 'mf' and 'f'.

Handwritten musical score for piano, second system. It continues the piece with a treble clef and a 2/4 time signature. The bass clef part has a wavy line indicating a tremolo. The treble clef part has a series of chords and a melodic line. Dynamics include 'f' and 'mf'.

DANZA

Allegro (♩ = 120 ca.)

Handwritten musical score for piano, third system. It features a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The bass clef part has a steady eighth-note accompaniment. The treble clef part has a melodic line with slurs and accents. Dynamics include 'p'.

KONCERT STA OMOGOČILA

Ministrstvo za kulturo RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

NAPOVEDUJEMO

Orkester Slovenske filharmonije,
dirigent Simon Krečič
moderator Peter Šavli

**Slavko AVSENIK ml., Rok GOLOB, Igor LUNDER,
Črt SOJAR VOGLAR, Vito ŽURAJ**

sreda, 1. junija 2016, ob 15.00
Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

DSS 70
Društvo slovenskih skladateljev
Society of Slovene Composers
LET

**JUBILEJNI KONCERT OB 70. OBLETNICI
Društva slovenskih skladateljev**

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije

**Janez GREGORC, Uroš KREK, Pavle MERKŪ,
Jože PRIVŠEK, Primož RAMOVŠ,
Alojz SREBOTNJAK, Pavel ŠIVIC, Samo VREMŠAK**

četrtek, 23. junija 2016, ob 19.30
Križanke, Viteška dvorana

 DSS **70**
Društvo slovenskih skladateljev **LET**
Society of Slovene Composers

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
01/241 56 60
info@dss.si
www.dss.si

